

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ของบิดามารดาที่มีต่อสัมพันธภาพกับบุตรที่เรียนซ้ำ

สมมติฐานของการวิจัย

1. กลุ่มบิดามารดาของเด็กเรียนซ้ำที่เข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ตามหลักการของโทนิคและท็อคซิค จะมีคะแนนการมีสัมพันธภาพกับบุตรสูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการฝึก
2. กลุ่มบิดามารดาของเด็กเรียนซ้ำ ที่เข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ตามหลักการของโทนิคและท็อคซิค จะมีคะแนนการมีสัมพันธภาพกับบุตรสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการฝึก

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบวิจัย การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทำการทดลองก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นบิดามารดาของนักเรียนในโครงการสอนเด็กเรียนซ้ำ โรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรภิราม เขตราชเทวี ปีการศึกษา 2535 จำนวน 24 คน ที่มีคะแนนรวมจากการตอบแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรอยู่ต่ำกว่าคะแนนรวมในระดับ 2 ของแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ แล้วจัดเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย มี 2 ชนิด คือ

ชนิดที่ 1 แบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ

ชนิดที่ 2 แบบสอบถามประเมินโครงการฝึกอบรม

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ศึกษาแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวคิดเรื่องเทคนิค-ท็อกนิก และมาตรฐานประเมินความรู้สึกร่วมของ Carkhuff แล้วนำมาสร้างแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ และการจัดรูปแบบการฝึกอบรม
2. หาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการทดลอง ได้แก่ แบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ
3. กำหนดและสร้างรูปแบบการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์
4. เตรียมเครื่องมือที่ช่วยในการทดลอง คือ เอกสารประกอบการบรรยาย เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ (วี.ดี.โอ.) และอื่น ๆ

ระยะดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลองรวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง โดยจัดให้บิดามารดาของเด็กเรียนซ้ำในโครงการสอนเด็กเรียนซ้ำโรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรภิคาราม จำนวน 12 คน ได้รับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ตามรูปแบบการฝึกที่จัดขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที่ แบบ t-dependent
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากที่ได้เข้ารับการทดลองแล้ว โดยใช้การทดสอบค่าที่ แบบ t-independent

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มบิดามารดาของเด็กเรียนซ้ำที่ได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ตามหลักการของโรติกและท็อคซิค มีสัมพันธ์ภาพกับบุตรที่เรียนซ้ำสูง ขึ้นกว่าบิดามารดาในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าผลของการจัดรูปแบบการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ตามหลักการของโรติกและท็อคซิค ในครั้งนี้มีผลต่อการเพิ่มสัมพันธ์ภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลกลุ่มบิดามารดาที่ได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ โดยอาจกำหนดการกลับมาพบกันเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกได้กลับมาบอกเล่าถึงความรู้สึก และสิ่งที่ได้ทำ หรือได้นำไปปฏิบัติ จากการนำความรู้ และทักษะ ที่ได้รับในการเข้ารับการฝึกไปใช้ เพื่อจะได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลทำให้ผู้เข้ารับการฝึกคงสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุตร และปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคทำให้ผู้เข้ารับการฝึกไม่สามารถคงสัมพันธ์ภาพกับบุตรไว้ได้ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยต่อไป
2. จากการศึกษาพบว่า การฝึกปฏิบัติสัมพันธ์แบบโรติก-ท็อคซิค (Tonic-Toxic) สามารถทำให้บิดามารดามีสัมพันธ์ภาพกับบุตรสูงขึ้นได้ จึงควรมีการจัดทำเป็นโครงการนำรูปแบบ การฝึกปฏิบัติสัมพันธ์นี้ไปใช้ในกลุ่มผู้ปกครองที่เป็นนิจกรรมของโรงเรียน เพราะนอกจากจะช่วยทำให้บิดามารดามีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุตรแล้ว ยังจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้านอีกด้วย อีกทั้งทำให้ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหต่าง ๆ ได้ทันที่
3. ในการนำรูปแบบการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์แบบโรติก-ท็อคซิคที่จัดขึ้นใน ครั้งนี้ไปใช้เพื่อการวิจัยอื่น ๆ วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ควรคำนึง ถึงระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพของผู้เข้ารับการฝึกด้วย
4. ควรมีการศึกษา ผลของการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ของบิดามารดา แบบโรติก-ท็อคซิคกับกลุ่มบิดามารดาของเด็กพิเศษประเภทอื่น เพื่อเปรียบเทียบผล